

*Gezegend nieuw jaar!* Dit wensen we elkaar in deze dagen veelvuldig toe met deze of dergelijke bewoordingen. Nieuwjaar staat voor nieuw begin. Met alle goede voornemens die daarbij horen. Daarbij wensen we elkaar alle zegen of zaligheid, geluk of voorspoed toe. De vraag is, hoe ziet zo'n gezegend jaar er dan uit? Welke zegen verwachten we?

Het nieuwe jaar zijn wij in de Kerk begonnen met de viering van het feest van Maria, Moeder van God. Dat was tevens de laatste dag van het acht dagen durende Kerstfeest. In deze eerste week van het jaar vieren we komende dinsdag ook nog het feest van Driekoningen, de Epifanie of de verschijning van de Heer aan alle volken in de persoon van de Wijzen uit het Oosten die de nieuw geboren Koning komen aanbidden. Je zou dus kunnen zeggen dat het nieuwe jaar heel organisch voortvloeit uit het feest van de geboorte van Christus. Het begin van 2016 is zo als het ware getekend door het mysterie van de menswording van God.

De heilige apostel Johannes beschrijft in de eerste 18 verzen van zijn evangelie op een magistrale wijze de hele heilsgeschiedenis van God met de mensheid. De kern van het evangelie en het hoogtepunt van de geschiedenis is verwoord in dit ene vers: *"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond."* De eeuwige God, schepper van hemel en aarde, is één van ons geworden, een kwetsbaar en sterfelijk mens. Hij kwam als een kleine baby die zijn moeder nodig heeft, Hij werd ontvangen in haar lichaam, gevoed aan haar borst. Hij heeft haar liefdevolle zorg nodig gehad en de aanwezigheid van Jozef om te groeien en zich te ontwikkelen tot een menselijk wezen.

*"Hij heeft onder ons gewoond"*. In het Grieks lezen we: 'Hij heeft bij ons zijn tent opgeslagen.' Gods Wijsheid, zijn Woord, zijn Zoon, werd een pelgrim en een medebroeder, die ons vergezelt op onze tocht door de woestijn van de geschiedenis. Hij sloeg de nieuwe verbondstent, van Gods wonen onder de mensen, op in onze wereld, in zijn lichaam, om ons – sterfelijke mensen – de weg naar God te tonen en naar universele liefde.

In het Johannesevangelie openbaart Jezus zichzelf als de enige Zoon van de Vader. Hij alleen kan getuigen wie God is, want Hij kent Hem van zeer nabij. Hij heeft God gezien, Hij is bij God, Hij is in God. Hij alleen toont ons de weg naar de eenheid met God. Als Jezus over zijn Vader spreekt, dan spreekt Hij over God als de oneindige bron van alle leven. Daarom spreekt Johannes ook over de boezem of over de schoot van de Vader, want daarin leeft en woont Jezus. Uit de Vader en door de Zoon vloeit alle leven en komt de hele schepping voort. Door de Zoon worden wij naar God getrokken en zo worden wij kinderen van God; zo ontvangen wij Gods eigen leven in ons innerlijk.

De beschouwing van dit geheim brengt de apostel Paulus in verrukking. Hij begint zijn brief aan de Efeziërs met een wonderschone lofzang: *"Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelen in Christus heeft gezegend met elke geestelijke zegen."*

Het woord zegenen wordt hier op twee verschillende manieren gebruikt. De mens zegent God en God zegent de mens. In de Bijbel is degene die zegent bijna altijd God en zijn zegen geeft steeds leven. Daarom kunnen alleen levende wezens hem ontvangen. Levenloze voorwerpen worden toegewijd aan de dienst van de Heer, maar niet gezegend. Omdat God, de Vader, de oorsprong is van het leven komt het Hem toe te zegenen. Heel de geschiedenis van het volk Israël is een geschiedenis van de zegen die beloofd werd aan Abraham. De belofte van die zegen is vervuld in de geboorte van Jezus: de 'gezegende vrucht' van de 'gezegende schoot' van Maria.

Maar ook de mens zegent God. En, merkwaardig genoeg is het in de Schrift vaak zo dat de zwakke de sterkere zegent. Ja, de mens durft zelfs God te zegenen. Al kan de arme niets aan de rijke en de mens niets aan God geven, toch legt de zegen tussen hen een levend wederkerig verband, waardoor de geringe de rijkdom van de machtige over zich heen ziet stromen. Het is niet ongerijmd om God te zegenen, God, die 'boven alle zegeningen verheven is (Neh. 9,5)'. Het is gewoon een manier om zijn vrijgevigheid te belijden en Hem dank te zeggen. Daarin bestaat zelfs de eerste plicht van het schepsel (vgl. Rom. 1, 21).

Daarom zegenen wij, met sint Paulus, *"God, de Vader van onze Heer Jezus Christus"* omdat het de Vader is die *"ons in... Christus heeft gezegend met elke geestelijke zegen."* Door de menswording van zijn Zoon heeft God, de Vader, ons in Christus zijn eigen goddelijk leven geschonken. Dat is: *"de Geest van wijsheid en openbaring om Hem waarachtig te kennen."* Hoe zou de Vader, die zijn eigen Zoon voor ons heeft overgeleverd, ons ooit iets kunnen weigeren? In Hem heeft Hij ons immers alles reeds geschonken! Ons ontbreekt geen enkele genadegave. Wij zijn gezegend met elke geestelijke zegen. In Christus.

In Christus zegenen wij ook de Vader, zeggen wij God dank, die de oorsprong is van alle leven dat Hij ons in Christus heeft gegeven. Beide bewegingen van de zegen: de neerdalende zegen van God en de opstijgende dankzegging van de mens, komen samen in Christus. Niets kan deze zegen overtreffen.

Als ik u dan een gezegend nieuw jaar toewens dan wens ik u toe dat wij alle 365 dagen van 2016 in de liefde van Christus mogen blijven. Dat niets u dierbaarder zal zijn dan Christus. Want in Hem, in Christus, heeft God u en mij alle zegen gegeven. Door onze verbondenheid met Hem is ons het vermogen geschonken om kinderen van God te worden. Als wij in Hem blijven dan zal dit nieuwe jaar voor ieder van ons een gezegend jaar zijn! Amen.